

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતે ગુજરાત હાઈકોર્ટમાં

આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૪૭૪/૨૦૦૭

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર.પી.ધોલરિયા

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટર્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?	
૨	રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલ કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે?	

=====

અજિત @ ઉદય @ મહેન્દ્ર જેરામભાઈ વાઘેલા(પાટણી)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય

=====

ઉપસ્થિતિ:

અરજદાર(ઓ) નં. ૧ તરફથી એડવોકેટ : નાનાવટી એન્ડ કંપની(૭૧૦૫) માટે શ્રી
મૌલિક નાનાવટી

સામાવાળા(ઓ) નં. ૧ તરફથી એડવોકેટ : સુશ્રી સી.એમ.શાહ, એ.પી.પી.

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર.પી.ધોલરિયા

તારીખ : ૩૧/૦૧/૨૦૧૯

મૌખિક ચુકાદો

[૧] સેશન્સ કેસ નં. ૨૫૬/૨૦૦૬ માં વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજ, કોર્ટ નં. ૧૩, અમદાવાદ દ્વારા તારીખ ૨૯.૦૮.૨૦૦૭ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલ ચુકાદા અને સજાના હુકમ સામે અપીલકર્તા-આરોપી દ્વારા હાલની અપીલ દાખલ કરવામાં આવેલ છે, જેના દ્વારા અપીલકર્તા આરોપીને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૩, ૩૬૫, ૩૬૬, ૩૭૬, ૩૪૩, ૩૨૩, ૨૯૪(બી), ૫૦૬(૧) હેઠળના ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવેલ હતા. અપીલકર્તા આરોપીને દોષિત ઠેરવી દસ વર્ષની મુદત માટે સખત કેદની સજા ભોગવવા અને રૂ. ૫,૦૦૦/- નો દંડ ભરવાનો, તેમજ દંડ ન ભરે તો કસૂર થયે વધુ ત્રણ માસની સખત કેદની સજા ભોગવવાનો હુકમ કરવામાં આવ્યો હતો.¹²

1 ૧. સેશન્સ કેસ નં. ૨૫૬/૨૦૦૬ (આંક ૭)

2 ૨. આંક ૧૧ (પંચનામું)

[૨] ફરિયાદપક્ષના કેસની ટૂંકી હકીકતો નીચે મુજબ છે:-

ફરિયાદપક્ષનો કેસ એવો છે કે જાતે (મદ્રાસી) એવા લક્ષ્મણભાઈ મુનિસ્વામી નાઈકર નામના ફરિયાદીએ હાલના અપીલકર્તા, જે મૂળ આરોપી છે તેમની સામે બાપુનગર પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ નોંધાવી હતી. તેમની ફરિયાદ મુજબ, તેમની આશરે ૧૪ વર્ષની પુત્રી ભોગ બનનાર (કે) એલ.બી. વિદ્યાલયમાં ધોરણ-૮ માં અભ્યાસ કરે છે અને તેમના પાડોશી કાંતિભાઈ નથુભાઈ ખત્રીની પુત્રી એટલે કે આશરે ૧૫ વર્ષની ભોગ બનનાર (વી) તથા અન્ય એક પાડોશીની પુત્રી આશરે ૧૫ વર્ષની ભોગ બનનાર (એમ) એકબીજાની બહેનપણીઓ છે. તારીખ ૦૨.૧૧.૨૦૦૫ ના રોજ ત્રણેય બહેનપણીઓ ફરિયાદી પાસે આવી હતી અને તેમને જણાવ્યું હતું કે તેઓ ભક્તિનગરમાં રહેતી તેમની અન્ય એક બહેનપણીની જન્મદિવસની પાર્ટીમાં જઈ રહી છે. તેથી, તેમણે તેમને પાર્ટીમાં જવાની પરવાનગી આપી હતી. ત્યારબાદ, ભોગ બનનાર (એમ) આશરે ૨.૩૦ વાગ્યે એકલી રડતી રડતી ઘરે આવી હતી અને તેની પાસેથી ભોગ બનનાર (કે) અને ભોગ બનનાર (વી) ક્યાં છે તે બાબતે પૂછપરછ કરતાં, તેણીએ જવાબ આપ્યો હતો કે જ્યારે તેઓ ભીડભંજન નજીકથી ચાલતી જતી હતી તે સમયે ભોગ બનનાર (વી) નો પરિચિત વ્યક્તિ અજીત @ ઉદય @ મહેન્દ્ર વાઘેલા રસ્તામાં મળ્યો હતો અને તેઓએ એકબીજા સાથે વાતચીત કરી હતી અને ત્યારબાદ, અહીં-તહીં ફરવાના બહાને, હાલના અપીલકર્તા આરોપી તેમને કાંકરિયા અને એક ગેસ્ટ હાઉસમાં લઈ ગયો હતો અને ત્યારબાદ, ભોગ બનનાર (એમ) ને તેના ઘરે

મૂકી ગયો હતો અને અન્ય બે ભોગ બનનાર કિશોરીઓને હાલના અપીલકર્તા આરોપી લઈ ગયો હતો, અને તેથી, ફરિયાદીએ ફરિયાદ નોંધાવી હતી.

[૩] સદર ફરિયાદના અનુસંધાને, તપાસ કરનાર અમલદારે તપાસ હાથ ધરી હતી અને હાલના અપીલકર્તા-આરોપી સામે ચાર્જશીટ દાખલ કરી હતી. હાલના અપીલકર્તા-આરોપી સામે તહોમતનામું ઘડવામાં આવ્યું હતું. આરોપીએ ગુનાની ના પાડી હતી અને કેસ ચલાવવાની માંગણી કરી હતી.

૩.૧ આરોપી સામે આરોપ પુરવાર કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી અને દસ્તાવેજી પુરાવા પણ રજૂ કર્યા હતા.

૩.૨ ટ્રાયલના અંતે અને ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીનું નિવેદન નોંધ્યા બાદ તેમજ ફરિયાદપક્ષ અને બચાવપક્ષ તરફથી દલીલો સાંભળ્યા પછી, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે ઉપર જણાવ્યા મુજબ ચુકાદો અને હુકમ ફરમાવ્યો હતો.

[૪] તેનાથી નારાજ થઈને, અપીલકર્તા આરોપીએ આ અદાલત સમક્ષ ઉપરોક્ત ક્રિમિનલ અપીલ દાખલ કરેલ છે.

[૫] હાલની અપીલ દાખલ કરીને, અપીલકર્તા-આરોપીએ મુખ્યત્વે એવી દલીલ કરી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ રેકર્ડ પરના પુરાવાની કદર કરવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે અને દોષિત ઠરાવવાનો ખોટો હુકમ કર્યો છે. એવી પણ વિશેષ દલીલ કરવામાં આવી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં રેકર્ડ પરના પુરાવાની

કદર કરી નથી અને વાસ્તવમાં, અત્યાર સુધી પુરાવાનું કોઈ યોગ્ય મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું નથી અને તેથી, વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને દોષિત ઠરાવવાનો હુકમ ઉલટાવવાપાત્ર છે.

[૬] અપીલકર્તાના વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી મૌલિક નાનાવટીએ આ અદાલતનું સમગ્ર હકીકતો તરફ ધ્યાન દોર્યું હતું અને રજૂઆત કરી હતી કે જોકે ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ આરોપીને બળાત્કાર, તેના માતા-પિતાના વાલીપણામાંથી અપહરણ અને ખોટી રીતે ગોંધી રાખવા, ગુનાહિત અપહરણ વગેરે ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો હતો; નિર્વિવાદપણે ભોગ બનનારે એવું જણાવ્યું ન હતું કે આરોપીએ બળાત્કાર ગુજાર્યો હતો અથવા તો તેની સાથે કોઈ જાતીય સંબંધ પણ બાંધ્યો હતો. તેથી, તેમની ચોક્કસ રજૂઆત મુજબ, ફરિયાદી અને અન્ય ભોગ બનનારની જુબાની તેમજ બંને તબીબોના પુરાવા ધ્યાને લેતાં, હાલના આરોપી સામે બળાત્કારનો ગુનો સાબિત કરવામાં ફરિયાદપક્ષ સદંતર નિષ્ફળ ગયો હતો. શ્રી નાનાવટીએ વધુમાં એવી રજૂઆત કરી હતી કે આશરે ત્રણ વર્ષના લાંબા સમયગાળાથી પ્રેમસંબંધ હતો જે વાપીથી ચાલુ રહ્યો હતો, અને ત્યારબાદ પણ તેઓ એકબીજાના સંપર્કમાં હતા. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે નિર્વિવાદપણે બંને ભોગ બનનાર અને ખુદ આરોપીના નોંધાયેલા નિવેદનમાં પણ એમ જણાવવામાં આવ્યું હતું કે તેઓને અમદાવાદથી ધોળકા લઈ જવામાં આવ્યા હતા અને લગભગ ૫-૬ દિવસ સુધી સાથે રહ્યા હતા. આ સંજોગોમાં, તેના માતા-પિતાના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી કોઈ અપહરણ

નહોતું કે કોઈ પ્રકારની લાલચ નહોતી. જ્યારે તેનાથી વિપરીત, ભોગ બનનાર સ્વેચ્છાએ સાથે ગઈ હતી અને તેમની વચ્ચે પ્રેમસંબંધ હોવાથી પોતાની રાજીખુશી અને મરજીથી અલગ-અલગ જગ્યાએ હાલના આરોપી સાથે રહી હતી. જોકે, વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી નાનાવટીએ એ મુદ્દે નિખાલસપણે સંમતિ દર્શાવી હતી કે ફરિયાદી તેમજ ભોગ બનનાર બંનેના જન્મ પ્રમાણપત્ર એટલે કે આંક ૩૨ અને ૩૭ મુજબ તેમની ઉંમર ૧૬ વર્ષથી ઓછી સાબિત થાય છે. વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી નાનાવટીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે હાલના અપીલકર્તા લગભગ ત્રણ વર્ષ અને ચાર મહિનાની સજા ભોગવી ચૂક્યા છે અને હાલ જેલમાં છે. વૈકલ્પિક રીતે, તેમણે એવી રજૂઆત કરી હતી કે રેકર્ડ પરના પુરાવા ધ્યાને લેતાં, જો આ અદાલત દોષિત ઠરાવ કાયમ રાખવા તરફી અભિપ્રાય ધરાવે તો, આ ઘટના આશરે ૧૩ વર્ષ પહેલાં બની હોવાથી વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા ફટકારવામાં આવેલ સજા ઘટાડવામાં નમ્રતા દાખવવામાં આવે તેવી તેમણે વિનંતી કરી હતી. તેથી, તેમણે આરોપીને નિર્દોષ છોડી મૂકવા અથવા વૈકલ્પિક રીતે સજા ઘટાડવા વિનંતી કરી હતી.

[૭] તેનાથી વિપરીત, વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી સી.એમ. શાહે અપીલકર્તા-આરોપીને દોષિત ઠેરવવા સંબંધી બાબત પૂરતો વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે આપેલા ચુકાદાને સમર્થન આપ્યું હતું. તેણીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે કેસના તમામ તથ્યો અને સંજોગોની સમગ્રતાને ધ્યાને લેતાં, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે યોગ્ય રીતે સજા ફટકારી છે, જેમાં આ અદાલતે કોઈ દખલગીરી કરવાની જરૂર નથી કારણ કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા તારણો મજબૂત અને નિર્ણાયક

પુરાવા પર આધારિત છે. તેણીએ વધુમાં એવી રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદપક્ષે બંને ભોગ બનનાર તેમજ તેમની તબીબી તપાસ કરનાર તબીબના પુરાવા અને તબીબ સમક્ષ આપેલા તેમના નિવેદનો રજૂ કરીને કથિત બનાવ પુરવાર કર્યો છે. તેણીએ વધુમાં એવી રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારે તેણીની જુબાનીમાં તેણીની સાથે જાતીય સંબંધ સ્થાપિત કરવા સંદર્ભે એક પણ શબ્દ ઉચ્ચાર્યો નથી, પરંતુ આવી હકીકત તબીબ સમક્ષ જાહેર કરવામાં આવી હતી, અને તેથી વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે અપીલકર્તા આરોપીને યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવ્યો છે, જેમાં કોઈ દખલગીરીને અવકાશ નથી.

[૮] સંબંધિત પક્ષકારોના વિદ્વાન એડવોકેટોને સાંભળવામાં આવ્યા.

[૯] આ અદાલતે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલ વાદગ્રસ્ત ચુકાદો તેમજ પેપર બુકના સ્વરૂપમાં રેકર્ડ પર રહેલા પુરાવાઓનું બારીકાઈથી પરીક્ષણ કર્યું છે. ફરિયાદપક્ષના કથન મુજબ, તારીખ ૦૨.૧૧.૨૦૦૫ ના રોજ ભોગ બનનાર અને તેની અન્ય બે સખીઓ/ભોગ બનનાર કિશોરીઓને તેમના માતા-પિતાના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી બળજબરીથી લઈ જવામાં આવી હતી, હાલના અપીલકર્તા આરોપીએ તેમને વિવિધ સ્થળોએ ખોટી રીતે ગોંધી રાખી હતી, અને એક ભોગ બનનારને તેના ઘરે જવાની પરવાનગી આપી હતી, અને ત્યારબાદ અન્ય ભોગ બનનાર કિશોરીઓને તારીખ ૦૬.૧૧.૨૦૦૫ એટલે કે પોલીસ દ્વારા તેઓ પકડાયા તે તારીખ સુધી પોતાની કસ્ટડીમાં રાખી હતી અને

ભોગ બનનાર સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા, અને આ રીતે આવા કથિત ગુનાઓ આચર્યા હતા.

[૧૦] આરોપી સામેનો કેસ સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે નીચે દર્શાવેલ સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી:-

૧૦.૧ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૫ - ડૉ. અલ્પેશભાઈ ગોરધનભાઈ ગાંગાણીએ જણાવ્યું હતું કે તેઓ સંબંધિત સમયે સિવિલ હોસ્પિટલ, અમદાવાદ ખાતે મેડિકલ ઓફિસર તરીકે ફરજ બજાવતા હતા. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તેમણે આરોપીની તપાસ કરી હતી અને તેણે નીચે મુજબનો હિસ્ટ્રી (ઇતિહાસ) આપ્યો હતો:-

"હું ભોગ બનનાર (વી) ને છેલ્લા અઢી વર્ષથી ઓળખું છું. હું ભોગ બનનાર (કે) ને છેલ્લી નવરાત્રીથી ઓળખું છું. ભોગ બનનાર (વી) મારી પ્રેમિકા છે, તેણે મને દિવાળીના બે દિવસ પહેલાં ફોન કર્યો હતો. હું દિવાળીના દિવસે બોટાદથી અમદાવાદ આવ્યો હતો. બેસતા વર્ષના દિવસે, ભોગ બનનાર (વી) અને તેની બહેનપણીઓ ભોગ બનનાર (કે) તથા ભોગ બનનાર (એમ) મારી સાથે કાંકરિયા ફરવા ગયા હતા. મેં તેમને બપોરે ૨.૦૦ વાગ્યે ઘરે જવા કહ્યું હતું પરંતુ ભોગ બનનાર (વી) એ ઘરે જવાની ના પાડી હતી અને મારી સાથે આવવાનો આગ્રહ કર્યો હતો. ઘણી ચર્ચા બાદ ત્રણેય ઘરે ગઈ હતી, ત્યારબાદ ભોગ બનનાર (વી) અને ભોગ બનનાર (કે) બાપુનગર

ચાર રસ્તા પાસે પાછી આવી હતી અને ભોગ બનનાર (વી) એ ઝેર પી લેવાની ધમકી આપી હતી, આથી તે જ દિવસે હું તે બંનેને ધોળકા ખાતે મારા માસીના ઘરે લઈ ગયો હતો. ત્યાં અમે એક દિવસ રોકાયા હતા. બીજા દિવસે હું તેમને ભોલાદ (તા. ધોળકા) ખાતે મારા ઘરે લઈ ગયો હતો. ત્યાં તે બંને ચાર દિવસ રોકાઈ હતી અને ત્યારબાદ પોલીસે ભોલાદથી તે બંને છોકરીઓને શોધી કાઢી હતી. આ દિવસો દરમિયાન, મેં કોઈપણ ભોગ બનનાર સાથે કોઈ શારીરિક સંબંધ બાંધ્યો ન હતો. પોલીસે સાંજે ૬.૦૦ વાગ્યે અમદાવાદથી મારી ધરપકડ કરી હતી."

તે જાતીય સંબંધ બાંધવા સક્ષમ હોવાનું જણાયું હતું.

૧૦.૨ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૬ - ડૉ. મુસ્તાક અહેમદે જણાવ્યું હતું કે તેઓ સંબંધિત સમયે સિવિલ હોસ્પિટલ, અમદાવાદ ખાતે ફરજ બજાવતા હતા. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તારીખ ૦૭.૧૧.૨૦૦૫ ના રોજ તેમણે ભોગ બનનાર (કે) ની તબીબી તપાસ કરી હતી અને તેણીએ નીચે મુજબ હિસ્ટ્રી આપી હતી:-

"હું, તારીખ ૦૨.૧૧.૨૦૦૫ ના રોજ બપોરે આશરે ૨.૦૦ વાગ્યે મારી બહેનપણી ભોગ બનનાર (વી) અને અજીત સાથે કાલુપુર સ્ટેશનથી ધોળકા ગઈ હતી. ત્યાં અમે અજીતના કાકી અને કાકાના ઘરે એક દિવસ રોકાયા હતા. તારીખ ૦૩.૧૧.૨૦૦૫ ના રોજ અમે ધોળકાથી ધોરાજી ગયા હતા, ત્યાં અમે બે દિવસ અજીતના દાદા-દાદીના ઘરે રોકાયા હતા.

ત્યારબાદ, અમે તારીખ ૦૬.૧૧.૨૦૦૫ ના રોજ અમદાવાદ પરત આવ્યા હતા."

તેણીની શારીરિક તપાસમાં કોઈ બાહ્ય કે આંતરિક ઈજાના નિશાન ન હતા. તેમની તપાસ મુજબ તેણીનું ચોનિપટલ જૂનું ફાટેલું (ચીરો ધરાવતું) હતું અને એક આંગળી પ્રવેશી શકતી હતી.

ત્યારબાદ, ફરિયાદી ભોગ બનનાર (વી) ની તપાસ કરતાં તેણીએ નીચે મુજબ હિસ્ટ્રી આપી હતી:-

"હું અજીતને છેલ્લા ત્રણ વર્ષથી ઓળખું છું કારણ કે તે મારા ઘરની સામે જ રહેતો હતો. તે વાપી ખાતે મને મળવા નિયમિતપણે મારી શાળાએ આવતો હતો. અમે છેલ્લા બે વર્ષથી અમદાવાદમાં રહેવાનું શરૂ કર્યું હતું, તેથી તે મને મળવા અમદાવાદ આવતો હતો, અને તે ગેસ્ટ હાઉસમાં રહેતો હતો. તારીખ ૦૨.૧૧.૨૦૦૫ ના રોજ, અમે બંને મારી બહેનપણી ભોગ બનનાર (કે) સાથે ધોળકા ગયા હતા. ત્યાં અમે અજીતના કાકાના ઘરે એક દિવસ રોકાયા હતા, જ્યાં હું અજીત સાથે એક વખત સૂતી હતી. ત્યાંથી તારીખ ૦૩.૧૧.૨૦૦૫ ના રોજ અમે ધોરાજી ગયા હતા, જ્યાં અમે બે દિવસ રોકાયા હતા. ધોરાજીમાં, હું અજીત સાથે ત્રણ વખત સૂતી હતી. તારીખ ૦૬.૧૧.૨૦૦૫ ના રોજ અમે ધોરાજીથી અમદાવાદ પાછા આવ્યા હતા." તેણીની તબીબી તપાસમાં કોઈ બાહ્ય કે આંતરિક ઈજાના નિશાન ન હતા.

તેમની તપાસ મુજબ તેણીનું યોનિપટલ જૂનું ફાટેલું હતું અને એક આંગળી પ્રવેશી શકતી હતી.

૧૦.૩ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૮ - ભોગ બનનાર (વી) એ જણાવ્યું હતું કે તેણીએ ૮મા ધોરણ સુધી અભ્યાસ કર્યો છે. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે બનાવના દિવસે આરોપી તેને કાંકરિયા અને અન્ય સ્થળોએ ફરવા લઈ ગયો હતો. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તે સમયે તેણીની અન્ય બે બહેનપણીઓ પણ તેની સાથે હતી, અને તેઓ હનુમાન મંદિર ગયા હતા, અને ત્યારબાદ નાસ્તો કર્યો હતો, અને ત્યારબાદ, તેઓ ભોગ બનનાર (કે) સાથે ધોળકા ગયા હતા અને ત્યારબાદ ભોલાદ ગયા હતા. માત્ર ભોગ બનનાર (એમ) ને તેના ઘરે મોકલી દેવામાં આવી હતી. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે આશરે બે દિવસ સુધી તેઓને આરોપીના સંબંધીઓના ઘરે લઈ જવામાં આવ્યા હતા અને ત્યારબાદ પોલીસે આવીને આરોપીને પકડી પાડ્યો હતો. ઊલટતપાસમાં તેણીએ કબૂલ્યું હતું કે તેણી ૮મા ધોરણ સુધી ભણેલી છે. તેણીએ એ પણ કબૂલ્યું હતું કે તે અવારનવાર આરોપીને મળતી હતી અને તેઓ મિત્રો હતા તેમજ તેણીએ તેની સાથે ફોટા પણ પડાવ્યા હતા.

૧૦.૪ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૯ - ભોગ બનનાર (કે) એ જણાવ્યું હતું કે તેણી ૮મા ધોરણ સુધી ભણેલી છે અને તેણીની જન્મ તારીખ ૦૧.૧૦.૧૯૯૯ છે. તેણીએ વધુમાં જુબાની આપી હતી કે બનાવના દિવસે, બેસતા વર્ષ નિમિત્તે, આરોપી ભોગ બનનાર (વી) ને મળ્યો હતો, અને ત્યારબાદ, તે તેઓને કાંકરિયા

અને અન્ય સ્થળોએ ફરવા લઈ ગયો હતો, અને ત્યારબાદ, તે તેઓને ગેસ્ટ હાઉસમાં લઈ ગયો હતો જ્યાં ગેસ્ટ હાઉસના કર્મચારીએ તેઓને રાખવાની ના પાડી હતી, અને ત્યારબાદ, તેઓ ત્યાં આશરે ૨૦ મિનિટ રોકાયા હતા. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ત્યારબાદ તેઓ રેલ્વે સ્ટેશન ગયા હતા અને આરોપી તેઓને બીજી જગ્યાએ લઈ ગયો હતો તથા ત્યાં બે દિવસ રોકાયા હતા. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે બે દિવસ પછી, આરોપી તેઓને તેના અન્ય સંબંધીના ઘરે લઈ ગયો હતો, જ્યાં તેઓ એક વૃદ્ધ મહિલાને મળ્યા હતા અને તેઓ ત્યાં આશરે ૩ દિવસ રોકાયા હતા, ત્યારબાદ તેણીએ ઘરે જવાનું કહ્યું હતું. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે આરોપી તેણીને ઘરે જવા દેતો ન હતો અને કહ્યું હતું કે જો તેણી ઘરે જશે, તો તેઓ દોરડે લટકીને મરી જશે. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ત્યારબાદ તેઓ આરોપીના બીજા એક સંબંધીના ઘરે ગયા હતા, જેમણે તેઓને આરોપી સાથે લગ્ન કરવાની સલાહ આપી હતી. ઊલટતપાસમાં, તેણીએ સ્વીકાર્યું હતું કે ભોગ બનનાર (વી) એ તેણીને કહ્યું હતું કે તેઓ એકબીજાના પ્રેમમાં હતા.

૧૦.૫ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧૦ - ભોગ બનનાર (એમ) એ જુબાની આપી હતી કે ભોગ બનનાર (વી) અને ભોગ બનનાર (કે) બંને બહેનપણીઓ છે અને તેઓ જન્મદિવસની પાર્ટીમાં જવા નીકળ્યા હતા. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે આરોપીએ તેઓને અટકાવ્યા હતા, તે સમયે, તે ભોગ બનનાર (વી) નો પ્રેમી હોવાનું જણાયું હતું અને તેઓને ઘરે જવા દેવામાં આવ્યા ન હતા. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ત્યારબાદ તેઓ ગેસ્ટ હાઉસમાં ગયા હતા પરંતુ ગેસ્ટ હાઉસના

મેનેજરે તેઓને રાખવાનો ઈનકાર કર્યો હતો, ત્યારબાદ તે અન્ય છોકરીઓને પોતાની સાથે લઈ ગઈ હતી અને ત્યારબાદ, અન્ય બે છોકરીઓએ તેને તેના ઘરે મૂકી દીધી હતી. ઊલટતપાસમાં તેણીએ કબૂલ્યું હતું કે નવરાત્રીના તહેવાર દરમિયાન ભોગ બનનાર (વી) એ તેને કહ્યું હતું કે તે આરોપી-અજીતના પ્રેમમાં છે.

૧૦.૬ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧૧ - લક્ષ્મણભાઈ મુનિસ્વામી નાઈકર, ભોગ બનનાર (કે) ના પિતા, જેમણે છોકરી ગુમ થવા અંગે ફરિયાદ નોંધાવી હતી તેમની જુબાનીમાંથી ફરિયાદપક્ષ માટે કંઈ ખાસ નીપજ્યું ન હતું.

૧૦.૭ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧૨ - હંસાબેન, ભોગ બનનાર (કે) ની માતાએ હાલના આરોપી સામે કોઈ આરોપજનક હકીકત જણાવી ન હતી.

૧૦.૮ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧૩ - ગોદાવરીબેન, ભોગ બનનાર (વી) ની માતાએ જુબાની આપી હતી કે તેણીને ચાર સંતાનો છે અને તે ભોગ બનનારની ચોક્કસ જન્મ તારીખ જણાવવા સક્ષમ નથી પરંતુ તેના પિતા જણાવી શકે છે. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ભોગ બનનાર અને તેની બહેનપણીઓ ફરવા ગઈ હતી અને તેઓ ૪-૫ દિવસ પછી મળી આવી હતી અને તેણી વિશેષ કંઈ જણાવવા અસમર્થ છે.

[૧૧] ભોગ બનનાર (કે) નું જન્મ પ્રમાણપત્ર આંક ૩૨ પર છે જેમાં તેણીની જન્મ તારીખ ૦૧.૧૦.૧૯૯૯ દર્શાવવામાં આવી છે, જ્યારે ભોગ બનનાર (વી) નું જન્મ પ્રમાણપત્ર તેણીની જન્મ તારીખ ૧૫.૦૯.૧૯૯૦ જાહેર કરે છે. સદર જન્મ

પ્રમાણપત્રો જન્મ અને મરણ નોંધણી રજિસ્ટ્રારની કચેરી દ્વારા જારી કરવામાં આવ્યા હતા. ઉપરોક્ત બાબત જોતાં, તેઓની ઉંમર ૧૬ વર્ષથી નીચેની હોવાનું પુરવાર થાય છે.

[૧૨] ઉપરોક્ત પુરાવા અને અપીલકર્તાના વિદ્વાન એડવોકેટ દ્વારા કરવામાં આવેલી સામસામી દલીલોના સંદર્ભમાં, આ અદાલત જણાય છે કે ભોગ બનનારે તેણીની જુબાનીમાં હાલના આરોપી દ્વારા તેણીની સાથે કોઈ જાતીય સંબંધ બાંધવામાં આવ્યા હોવા અંગે જણાવ્યું નથી. જોકે, તેણીએ તબીબ સમક્ષ જણાવ્યું હતું કે તેણી હાલના આરોપી સાથે આશરે ત્રણ વખત સૂતી હતી પરંતુ તેણીની જુબાની નોંધતી વખતે આવી બાબતો જણાવવામાં આવી ન હતી. ભલે તેણીએ તબીબ સમક્ષ આવી હકીકતો જણાવી હોય પરંતુ તેનું પુરાવાકીય મૂલ્ય શૂન્ય થઈ જાય છે કારણ કે વિદ્વાન સરકારી વકીલ તબીબી પ્રમાણપત્ર બતાવીને તેણીનો સામનો કરાવી પોતાની ફરજ બજાવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હતા, જેમાં તેણી દ્વારા આપવામાં આવેલ અને તબીબ દ્વારા નોંધવામાં આવેલ હિસ્ટ્રી દર્શાવેલ હતી. તે સંજોગોમાં, સદર દસ્તાવેજ કાયદાની જોગવાઈઓ અનુસાર પુરવાર થયેલ નથી. આ બાબત ફરિયાદપક્ષને કોઈ મદદરૂપ થઈ શકે નહીં કારણ કે તપાસ કરનાર એજન્સી ખુદ ભોગ બનનાર (વી) ના મુખેથી આ બાબત સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહી છે.

[૧૩] ઉપરોક્ત તબીબી હિસ્ટ્રી ત્યાં સુધી નિર્ણાયક પુરાવા તરીકે સ્વીકારી શકાય નહીં જ્યાં સુધી ભોગ બનનાર પોતે સ્પષ્ટ ન કરે કે તેણીએ આવી હિસ્ટ્રી આપી

હતી અથવા તપાસ એજન્સી ભારતીય પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૧૪૫ ની જોગવાઈઓનો આશરો લઈને સદર દસ્તાવેજ પુરવાર કરવા માટે તેણીનો સામનો ન કરાવે.

[૧૪] નિર્ધિવાદપણે ત્રણેય ભોગ બનનાર કિશોરીઓમાંથી કોઈએ પણ અદાલત સમક્ષ એવી જુબાની આપી ન હતી કે આરોપીએ તેમની સાથે કોઈ જાતીય સંબંધ સ્થાપિત કર્યો હતો, તેથી હાલના અપીલકર્તા આરોપી સામે બળાત્કારનો ગુનો સાબિત કરવામાં ફરિયાદપક્ષ સદંતર નિષ્ફળ ગયું છે.

[૧૫] જ્યાં સુધી કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ, ગુનાહિત અપહરણ અને ગેરકાયદેસર અટકાયતના અન્ય પુરાવાઓનો સંબંધ છે, બંને ભોગ બનનાર કિશોરીઓને વિવિધ સ્થળોએ લઈ જવામાં આવી હતી અને તેઓ સાથે રહી હતી તથા લગભગ પાંચ દિવસ સુધી આરોપી સાથે કસ્ટડીમાં રાખવામાં આવી હતી તેવા પુરાવાના સંદર્ભમાં, તેમજ ભોગ બનનાર કિશોરીઓની ઉંમર ૧૬ વર્ષથી ઓછી હોવાનું પુરવાર થયેલ હોવાથી, આવા ગુનાઓ સ્પષ્ટપણે સાબિત થાય છે.

[૧૬] અપીલકર્તાના વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી નાનાવટીએ રજૂઆત કરી હતી કે આ કાર્યવાહીના પડતર સમયગાળા દરમિયાન, આશરે ૧૩ વર્ષથી વધુ સમયથી, ભોગ બનનાર અન્યત્ર લગ્નગ્રંથિથી જોડાઈ છે, અને તેને સંતાનો છે તથા સુખી જીવન જીવી રહી છે તેમજ આરોપીએ પણ લગ્ન કરી લીધા છે, અને ચુકાદો આપતી વખતે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે તેવા કથિત દરેક ગુના માટે અલગ અલગ સજા નિર્દિષ્ટ કર્યા વિના તમામ ગુનાઓ માટે દસ વર્ષની સખત કેદ અને રૂ. ૫,૦૦૦/-

નો દંડ તથા કસૂર થયે વધુ ત્રણ માસની સખત કેદની સજાનો સર્વત્રાહી હુકમ ફટકાર્યો હતો.

[૧૭] કેસના વિશિષ્ટ તથ્યો અને સંજોગોને ધ્યાને લેતાં, આ અદાલત વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા ફટકારવામાં આવેલ સજામાં ઘટાડો કરવાનું ઉચિત માને છે.

[૧૮] ઉપરોક્ત ચર્ચાને ધ્યાને લેતાં, નીચે મુજબનો હુકમ કરવામાં આવે છે:-

અપીલકર્તા આરોપી દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલ ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૪૭૪/૨૦૦૭ આંશિક રીતે મંજૂર કરવામાં આવે છે અને આઈ.પી.સી.ની કલમ ૩૭૬ હેઠળ નોંધવામાં આવેલ દોષિત ઠરાવ રદ અને બાતલ કરવામાં આવે છે. સેશન્સ કેસ નં. ૨૫૬/૨૦૦૬ માં વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજ, કોર્ટ નં. ૧૩, અમદાવાદ દ્વારા તારીખ ૨૯.૦૮.૨૦૦૭ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલ વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ એ હદ સુધી સંશોધિત કરવામાં આવે છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલ દોષિત ઠરાવ કાયમ રાખવામાં આવે છે. જો કે, તેવા કથિત બાકીના ગુનાઓ માટેની સજા દસ વર્ષની સખત કેદથી ઘટાડીને ચાર વર્ષની સખત કેદ કરવામાં આવે છે.

આરોપીએ તમામ સજાઓ એકસાથે ભોગવવાની રહેશે અને તે મજરે (સેટ ઓફ) મેળવવા માટે પણ હકદાર રહેશે. રેકર્ડ અને પ્રોસીડિંગ્સ તરત જ વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટને પરત મોકલી આપવામાં આવે.

(આર.પી.ધોલરિયા, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.